

## [Justitsministeren.]

interessante Foredrag, som det ærede Medlem holdt, at Spørgsmaalet om, hvorvidt en Uagtsomhed er grov eller simpel, er et Spørgsmaal, som Retsplejens Varetagere er saa overordentlig hyppigt stillet overfor og derfor vant til at træffe en Afgørelse af, saa det skaber i hvert Fald ikke nogen nye Vanskeligheder, og jeg tror ikke, at Vanskelighederne kan siges i Almindelighed at være store. Hvad angaar Spørgsmaalet om, hvorvidt en Beruselse er selvforskyldt eller ej, tror jeg ikke, at Afgørelsen deraf vil være vanskeligere end Afgørelsen af mangfoldige andre Spørgsmaal, som bliver forelagt for Retten, saa jeg haaber ikke, der paa dette Punkt skal blive Anledning til nogen Uenighed imellem os.

Det ærede Medlem Hr. Elmquist fremdrog en Mængde Enkeltheder, som jeg ikke alle kan gaa ind paa, og jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem selv tænkte sig dem snarest behandlet i Udvalget, han vilde blot her gøre opmærksom paa dem. Dog skal jeg gøre Bemærkninger angaaende Hovedpunkterne i, hvad det ærede Medlem sagde.

Det ærede Medlem var for det første ked af, at den sociale Forsikring, Ulykkesforsikringen, Sygeforsikringen og sligt, ikke var medtaget under dette Lovforslag. Jeg maa tillade mig at gøre opmærksom paa, at Begrundelsen for at udelade dette ligger i Udtalelsen af Arbejderforsikrings-Raadet, Udtalelser, som blev tiltraadt af daværende Sundhedsminister Rubow. I Bemærkningerne til det Lovforslag, som i forrige Rigsdagssamling blev forelagt af Venstreregeringen, hedder det, at man ikke bør medtage Ulykkesforsikringen under denne Lovs Bestemmelser, og dette begrundes saaledes — hvis jeg maa citere nogle Linier af denne Betænkning —

„Til Støtte herfor“ — nemlig for, at Ulykkesforsikringen ikke skal medtages — „er det af Arbejderforsikrings-Raadet navnlig gjort gældende, at Lovforslagets Regler, der har den rette Løsning af de almindelige forsikringstekniske Spørgsmaal for Øje, ikke egner sig til at overføres paa den sociale Ulykkesforsikring, hvor de givne Regler hviler paa en socialpolitisk Opfattelse af, hvad det til enhver Tid er rimeligt at yde Arbejderne efter en Forsikring, der ganske overvejende bæres af Arbejdsgiverne, samt at Arbejderforsikrings-Raadet, der fastsætter Erstatningernes Størrelse og udbetaler Erstatningsbeløbene, gennem sin Administration yder de sikrede (Arbejderne) det fornødne Værn.“

Her er altsaa to Argumenter, det ene det, at ved denne sociale Forsikring gør den socialpolitiske Opfattelse sig i videre Omfang gældende, og det andet: at man i Arbejderforsikrings-Raadet har det fornødne sociale Værn. Det er Aarsagen til, at man fra det Partis Side, som det ærede Medlem tilhører, har udelukket denne Del af Forsikringslovgivningen fra at være underkastet dette Lovforslags Regler.

Derfor havde jeg egentlig ikke Grund til at vente, at Indvendingerne skulde komme frem fra den samme Side. Formodentlig talte det ærede Medlem ogsaa paa dette Punkt, ligesom han udtrykkelig sagde paa et andet Punkt, som et Medlem af dette Ting, som fremfører, og gør det med fuld Ret, sine egne Anskuelser, men ikke taler paa sit Partis Vegne.

Hvad de gensidige Selskaber angaar, har jeg ikke ytret nogen Tvivl om, at de skulde være med ind under denne Lovs Regler; jeg har blot ment, at der paa et enkelt Punkt var lidt at rette, men det vilde slet ikke kunne gaa an for de gensidige Selskaber ikke at komme ind under denne Lovs Regler. Hvis der virkelig er en Bevægelse indenfor Lederne af gensidige Selskaber om at faa disse Selskaber undtaget fra denne Lovs Regler, maa jeg rigtignok sige, at det er ikke nogen forudseende Optræden, men jeg tror heller ikke, der er en saadan Bevægelse. Det vilde jo virke i højeste Grad skadeligt for de gensidige Selskaber i Konkurrencen med andre Forsikringsselskaber, hvis disse sidste i den ivrige Agitation, som Forsikringsselskaber ofte driver, kunde anføre, at de, der forsikrede sig i Selskaber, der ikke var gensidige, havde denne Lovs Beskyttelse, men derimod Medlemmerne af gensidige Selskaber ikke havde den. Det vilde i den Grad handikappe de gensidige Selskaber i Konkurrencen, at jeg tror, de vilde komme til at føle det meget haardt. Derfor er der ogsaa nok fra alle Sider Enighed om Hovedsagen, nemlig at de gensidige Selskaber skal og maa omfattes af dette Lovforslag.

Der er i § 20 en Bestemmelse, som kan være Genstand for nogen Tvivl. Det er Bestemmelsen om, at det ikke med Retsvirkning kan aftales, at Selskabet skal være fri for Ansvar, hvis Forsikringsbegivenheden er fremkaldt ved en Uagtsomhed, der ikke kan betegnes som grov. Der kan være et Hensyn der at tage til, om man har fornødne Midler til at indprente de forsikrede, at de skal udvise Omhyggelighed i Behandlingen af den forsikrede Genstand, Forsigtighed med Ild og Lys o. s. v., men det maa